

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 239

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 981

Περὶ καταργήσεως τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους ὑφιστάμενος Κλάδος Συντάξεων καταργεῖται.

2. Ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4277/1962, «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν Ἰατρῶν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ ἑτέρων τινῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων», ὡς αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν, οἱ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὸν καταργούμενον κλάδον ἀνήκοντες εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τῶν κάτωθι Ν.Π.Δ.Δ.:

α) Τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Χώρας.

β) Τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους.

γ) Τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς.

δ) Τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ε) Τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

στ) Τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ζ) Τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

η) Τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Πατρῶν, Κερκύρας, Καλαμῶν, Ἡρακλείου, Ἀγρινίου, Καβάλας, Μυτιλήνης, Σάμου, Χίου καὶ Δράμας, καὶ

θ) Τῶν ἐφεξῆς ἱδρυομένων Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων.

3. Τὸ μὴ μόνιμον προσωπικὸν τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τούτων, δικαιοῦται συντάξεως παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰς κοινὰς περὶ τούτου διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ΙΚΑ περιέρχεται, ὡς ἐπὶ καθολικῆς διαδοχῆς, τὸ σύνολον τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ καταργουμένου Κλάδου Συντάξεων. Ἐκκρεμεῖς τυχὸν δίκαι, γεννηθεῖσαι ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ Κλάδου τούτου, συνεχίζονται ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἄνευ διακοπῆς.

2. Ἅπασα ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Περὶ τῆς μεταστάσεως τῆς κυριότητος, ὁ Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν συντάσσει σχετικὴν πρᾶξιν, περιέχουσαν περιγραφὴν τῶν ἀκινήτων, μεταγραφομένων εἰς τὰ Βιβλία τοῦ οἰκείου Ὑποθηκοφυλακείου ἀτελῶς.

Ἄρθρον 3.

1. Ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσώπων, λογίζεται ὁ χρόνος ὁ διανυθεὶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους ὡς τακτικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία λογίζεται καὶ οἱαδήποτε προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς τακτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἥτις ἀναγνωρίζεται ὡς τοιαύτη, κατὰ τὰς περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. διατάξεις.

3. Λογίζεται ὁμοίως ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς ἐκτάκτων ἢ ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων παρὰ τοῖς Ἐπιμελητηρίοις, ὡς καὶ ἐκείνη ἥτις προβλέπεται ὑπὸ τῶν περὶ συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ

Ι.Κ.Α. διατάξεων, ὑφ' οὓς ὅρους καὶ προϋποθέσεις ἀναγνωρίζεται ὡς τοιαύτη ὑπὸ τούτων.

4. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς συντάξιμου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένου χρόνου, καταβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4277/1962, ὡς αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν, προβλεπόμεναι εἰσφοραί, ὑπολογιζόμεναι ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως αἰτήσεως εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Τὸ ποσὸν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου.

5. Ἐφ' ὅσον ἔχει καταβληθῆ εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 ἕως καὶ 3 ὑπηρεσιῶν, δὲν καταβάλλεται πρόσθετος εἰσφορὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς καταργήσεως τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, τὸ Ι.Κ.Α. βαρύνεται μὲ τὴν καταβολὴν τῶν συντάξεων τῶν ἤδη συνταξιούχων τοῦ καταργουμένου Κλάδου, θεωρουμένων ὡς συνταξιούχων τοῦ Ι.Κ.Α.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συνταξιοῦχοι ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες τὸ ποσοστὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, ἥτις αὐξάνεται κατὰ τὸ ποσοστὸν τῶν ἑκάστοτε χορηγουμένων εἰς τὰς συντάξεις τῶν συνταξιούχων τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. αὐξήσεων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους μετονομάζεται εἰς «Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Προνοίας Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν, Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους» καὶ διέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς ἀφορώσης εἰς τὸν Κλάδον Προνοίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῆς περ. β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 198/75 «περὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας Ὀργανισμῶν τινῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως» προβλεπομένη ἐτησία εἰσφορὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων ἐξ 8% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος πραγματοποιηθέντων πάσης φύσεως ἐσόδων των, ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη εἰς τὸ ΙΚΑ μέχρι τοῦ ἔτους 1981.

Ἄρθρον 7.

Οἱ μέχρι τῆς 31.12.1985 ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας ἠσφαλισμένοι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καταργουμένου Κλάδου καὶ μέχρι τῆς 31.12.1990 οἱ ἐξ αὐτῶν μὴ δικαιούμενοι συντάξεως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163/55 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», δικαιοῦνται ὅπως κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιλέξουν, ἀντὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ, ἰσχυουσῶν διατάξεων, διὰ τὸν καταργούμενον Κλάδον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως λογίζεται τόσον ὁ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ καταργουμένου Κλάδου λογιζόμενος ὡς συντάξιμος χρόνος, ὅσον καὶ ὁ ἀπὸ τῆς καταργήσεως καὶ ἑφεξῆς διανυθεὶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὅστις θεωρεῖται ὡς διανυθεὶς εἰς τὸν ἀνωτέρω Κλάδον.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 982

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν» νομοθεσίας καὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν·

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν (ΤΣΑΥ) διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐξ ἑνὸς πτυχιούχου Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμου τῆς ἀλλοδαπῆς, ἔχοντος γνώσεις καὶ πεῖραν περὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ θέματα, ὡς Προέδρου.

β) Ἐξ ἑνὸς (1) ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

γ) Ἐκ δύο (2) ἰατρῶν.

δ) Ἐξ ἑνὸς (1) ὀδοντιάτρου.

ε) Ἐκ δύο (2) φαρμακοποιῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκ τῶν ἐχόντων φαρμακεῖον καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ἐμμίσθων φαρμακοποιῶν.

στ) Ἐξ ἑνὸς (1) κτηνιάτρου.

ζ) Ἐξ ἑνὸς (1) συνταξιούχου ὑγειονομικοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν:

α) Ὁ Πρόεδρος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τῶν Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων.

β) Ἕκαστον τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ ἕως καὶ ζ τῆς προηγουμένης παραγράφου, μελῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ πρότασιν τῶν ἀντιστοίχων Πανελληνίων Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Φαρμακοποιῶν διὰ τὸν ἔμμισθον φαρμακοποιὸν καὶ τῆς Ἑνώσεως Συνταξιούχων Ὑγειονομικῶν.

Ἡ ὡς ἄνω διαδικασία τηρεῖται καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κενώσεως θέσεως μέλους τινὸς τοῦ Δ.Σ., διαρκούσης τῆς θητείας τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου καὶ διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον αὐτῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἑκάστου νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγεται, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, εἷς ἐκ τῶν ἰατρῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς Ἀντιπρόεδρος.

3. Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετέχει, ἄνευ ψήφου, ὡς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

4. Εἰσηγητὴς εἰς τὸ Δ.Σ. εἶναι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον Διευθυντής.

5. Χρέη Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ ΤΣΑΥ, ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε (5) τοὐλάχιστον μελῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς δίδεται ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

7. Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, παρατεινομένη μέχρι τοῦ διορισμοῦ τῆς νέας Διοικήσεως, πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

8. Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐλλείψεως, ἀναπληροῦν ἀντιστοίχως ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη.

9. Ἀπὸ τῆς, κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, συγκροτήσεως τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, λήγει ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

10. Ἡ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ ἀπὸ 10/16.5.1958 Β. Δ/τος «περὶ Κανονισμοῦ Διοικητικῆς Ὀργανώσεως τοῦ ΤΣΑΥ», ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ., ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέλους τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ταμείου, ἀναπληρουμένων ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. Εἰδικῶς ὁ Νομ. Σύμβουλος ἀναπληροῦται ὑπὸ δικηγόρου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

Εἰς τὴν Τεχνικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνατίθενται καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Ἐπιτροπῆς Ἔργων καὶ Ἐπισκευῶν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ/τος.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μελῶν τοῦ Δ.Σ., μετέχουν ὡς μέλη ἰσάριθμοι μηχανικοὶ πτυχιοῦχοι Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, ὁριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.

11. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ παρὰ τῷ ΤΣΑΥ λειτουργοῦν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, αἱ δὲ ἁρμοδιότητες αὐτοῦ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων δ καὶ ε τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 10/16 Μαΐου 1958 Β. Δ/τος «περὶ Κανονισμοῦ Διοικητικῆς Ὀργανώσεως τοῦ ΤΣΑΥ» καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955» περιέρχονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ ὑπάγονται καὶ οἱ μὴ ἀσκοῦντες τὸ ὑγειονομικὸν ἐπάγγελμα πτυχιοῦχοι ὑγειονομικοί, οἱ ἀπασχολούμενοι ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς ἰατρικάς, φαρμακευτικὰς καὶ χημικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις καὶ Νομικὰ Πρόσωπα πάσης φύσεως, ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα.

Κατ' ἐξαίρεσιν, δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τυγχάνοντες, κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἠσφαλισμένοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον ζητήσει, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ ἡ ὁποία καὶ χωρεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μηνός, ἀφ' ἧς καὶ διακόπτεται ἡ ἀσφάλισις παρὰ τῷ ἑτέρῳ φορεῖ.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4202/1961, «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων ἐν περιπτώσει μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως», ὡς αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Ὑγειονομικοὶ μὴ ὑπαχθέντες, μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ, ὡς ἔχοντες ὑπερβῆ τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς ἀσφαλίσεώς των χρόνον ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος, δι' ἐξαγορᾶς, καταβάλλοντες δι' ἕκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα τὴν εἰσφορὰν τὴν ἰσχύουσαν διὰ τὸν ἐλευθέρως ἀσκοῦντα τὸ ἐπάγγελμα ὑγειονομικὸν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως. Τυχὸν ἐγγραφέντες καὶ μὴ καταβαλλόντες τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφοράς των, κατὰ τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς ἢ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπολοίπου, τῶν ὑποχρεώσεων των ὑπολογιζομένων ὡς ἀνωτέρω.

Οὗτοι δύνανται νὰ καταβάλλουν τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλόμενον ποσὸν πρὸς τὸν Κλάδον Συντάξεως εἰς 36 ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δύο ἐν συνεχείᾳ δόσεων, ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὀφειλῆς, ὅπερ καθίσταται ἀπαιτητὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναπροσαρμόζεται πρὸς τὸ μέχρι τῆς καταβολῆς ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ ἐπιβαρύνεται διὰ τοῦ νομίμου τόκου, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου τῆς ἀπωλείας δικαιώματος τμηματικῆς ἐξοφλήσεως μηνός.

Κατ' ἐξαίρεσιν, οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔχοντες ὑπερβῆ, κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ 62ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΣΑΥ, ἔστω καὶ μὴ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα ἐφ' ὅσον ἀποδείξουν 15ετῆ τοὐλάχιστον ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἐφεξῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν τυγχάνουν συνταξιοῦχοι τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως. Προκειμένης τῆς συνταξιοδοτήσεως τούτων ὁ ἀπαιτούμενος κατὰ περίπτωσιν χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὴν ἀπονομὴν αὐτοῖς συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν, τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν δικαιοδόχων των, μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ὁ δὲ συνολικὸς χρόνος ἀσφαλίσεως διὰ τὴν λόγῳ γήρατος συνταξιοδότησιν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῆς 15ετίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κωδ. Νόμου 5945/1934 «περὶ ΤΣΑΥ» ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«3. Χρόνος πλασματικῆς ἀσφαλίσεως, λογιζόμενος διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ ΤΣΑΥ ὡς πραγματικός, ἔτι δὲ καὶ ἄνευ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, εἶναι ὁ χρόνος:

α) Ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εἰδικότητος τοῦ πτυχιούχου ὑγειονομικοῦ ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ἀλλοδαπῇ.

β) Καθ' ὃν ὁ ἠσφαλισμένος διετέλεσεν Βουλευτής, Ὑπουργός, Ὑφυπουργός, Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου ἢ Νομάρχης.

γ) Στρατεύσεως, ὡς κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου τοῦ πτυχιούχου Ὑγειονομικοῦ μέχρι δύο (2) ἐτῶν, πρὸ ἢ μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ πτυχίου του.

δ) Ἀσκήσεως τοῦ Ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος ἐν Δωδεκανήσω ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1928 μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1946.

ε) Προαιρετικῆς συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως, ὅπου προβλέπεται τοιαύτη.

Ὁ, κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον, χρόνος λογίζεται ὡς ἐν πραγματικῇ ἀσφαλίσει ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐξαγορᾶς, διὰ καταβολῆς δι' ἕκαστον μῆνα τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐλευθέρως ἀσκοῦντος τὸ ἐπάγγελμα ὑγειονομικοῦ, τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς.

Ὁμοίως δύναται νὰ ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος πλασματικῆς ἀσφαλίσεως ὁ χρόνος τῆς μετεκπαιδεύσεως ἢ ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ μετὰ ταύτην καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν, ἐν συνόλῳ. Οἱ ἀναγνωρίζοντες τὸν ἐν λόγῳ χρόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει ἀναφερόμενα.

Χρόνος πραγματικῆς ἢ πλασματικῆς ἀσφαλίσεως δι' ὃν δὲν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρως ἀσκοῦντος τὸ ἐπάγγελμα ὑγειονομικοῦ καὶ παρεγράφη ἡ σχετικὴ ἀξίωσις τοῦ Ταμείου, δὲν ὑπολογίζεται ὡς ἀσφαλιστέος ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἤθελον καταβάλει τὰς ἀναλογούσας μηνιαίας εἰσφορὰς βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἀσφαλίστρου κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, μετὰ τῶν προσαυξήσεων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ Ταμείου διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς παροχῆς».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 καὶ αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας» ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 306/1974 καὶ ἡρμηνεύθησαν διὰ τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 102/1975 «περὶ συστάσεως ἀνασυστάσεως καὶ καταργήσεως θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν καὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«4. α) Ἡ μηνιαία εἰσφορὰ πάντων τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὸ ΤΣΑΥ ὑγειονομικῶν, διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεως, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τοῦ ἑπομένου τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός.

Ἡ εἰσφορὰ τῶν ὡς ἄνω ἠσφαλισμένων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ τοὺς πρώτους ἑξήκοντα (60) μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεώς των, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ.

Προκειμένου περὶ τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς, ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειωμένη εἰσφορὰ καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι συμπληρώσεως ἑξήκοντα (60) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεώς των.

β) Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου εἰσφορὰ τῶν ἐλευθέρως ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα ἠσφαλισμένων τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑπόχρεου, προκειμένου δὲ περὶ φαρμακοποιῶν ἐχόντων ἴδιον φαρμακεῖον παρακρατεῖται παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὴν καταβολὴν αὐτοῖς τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθέντων φαρμάκων ἢ προκαταβολῆς ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν φαρμάκων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς μετὰ ὀνομαστικῆς καταστάσεως ἐχούσης πλήρη στοιχεῖα τοῦ ἠσφαλισμένου.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς ὑπὸ φαρμακοποιῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α., οὗτοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς των πρὸς τὸ Ταμεῖον.

γ) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύνανται νὰ ἀνακαθορίζωνται τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου ποσοστὰ εἰσφορῶν ὡς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ ἐφ' ὧν θὰ ὑπολογίζωνται ταῦτα.

Ὁ κατὰ τὰ ἄνω ἀνακαθορισμὸς ἐνεργεῖται διὰ τὴν ἀνέλιξιν τῆς χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου πλήρους συντάξεως εἰς τὸ ὕψος τῆς συντάξεως δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ ἔχοντος 35ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἐφ' ὅσον τά, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διατιθέμενα πλεονάσματα δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἀνωτέρω βελτίωσιν.

Ἡ ἀνωτέρω βελτίωσις θὰ πραγματοποιῆται τμηματικῶς μέχρι τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁλοκληρώσεώς της, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἀναπροσαρμογῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπερχομένων.

5. α) Φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἀπασχολοῦντα ὑγειονομικούς, αἱ ἐπιχειρήσεις ὡς καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα τὰ νόμῳ ἐξομοιούμενα πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ ἀπολαύοντα τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων τούτου ἢ ἀποτελοῦντα δημοσίαν ἐπιχείρησιν λειτουργοῦσαν χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἴσης κατὰ ποσοστὸν πρὸς τὴν ἑκάστοτε ἰσχύουσαν διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ ΙΚΑ ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου. Διὰ τοὺς ἐμμίσθους ἠσφαλισμένους δι' οὓς δὲν τυγχάνει νόμῳ ἐπιτρεπτὴ ἡ ἄσκησις ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν των, μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβοῦν τὸ διὰ τὸ ΙΚΑ, ἰσχῦον ἀνώτατον ὅριον.

Εἰς τὰς ἀποδοχὰς ὑπολογίζεται πᾶν ποσὸν ὅπερ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ἀσχέτως ἐξηρτημένης ἢ μὴ σχέσεως πρὸς τὸ λαμβάνον τὴν ἀμοιβὴν πρόσωπον καὶ ἀνεξαρτήτως πληρωμῆς τούτου κατὰ χρονικὴν μονάδα ἢ κατ' ἐπίσκεψιν ἢ ἐπὶ τοῖς ποσοστοῖς ἢ καθ' οἱανδήποτε ἄλλην μορφήν.

β) Οἱ ἀνωτέρω ἐργοδόται ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορᾶς τοῦ ἠσφαλισμένου ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον α τοιαύτης καὶ εἰς ἀπόδοσιν ταύτης εἰς τὸ ΤΣΑΥ, ὁμοῦ μετὰ τῆς βαρυνούσης αὐτοὺς καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαί, μετ' ὀνομαστικῆς καταστάσεως ἐνούσης πλήρη στοιχεῖα τῶν ἠσφαλισμένων, τὸ ὕψος τῶν ἀποδοχῶν ἐφ' ὧν ὑπελογίσθησαν αἱ κρατήσεις καὶ ἐργοδοτικαὶ εἰσφοραί, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τούτων κεχωρισμένως.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἐλεγκτικὰ ὄργανα τοῦ ΤΣΑΥ ὅπως διενεργοῦν ἔλεγχον τῶν τηρουμένων βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων τῶν οἱασδήποτε μορφῆς Νομικῶν Προσώπων ἢ ἐπιχειρήσεων αἵτινες ἀπασχολοῦν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον πόρων αὐτοῦ».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὰς εἰσφορὰς τῶν ἠσφαλισμένων τὰς ἀναλογούσας εἰς τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐξοφληθῇ μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1981.

3. Καθυστερούμεναι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ κλινικῶν πρὸς τὸ ΤΣΑΥ προερχόμεναι ἐκ κρατήσεων καὶ ἐργοδοτικῶν εἰσφορῶν, ἀναγόμεναι εἰς τὸ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 χρονικὸν διάστημα κεφαλαιοποιούμεναι, ἐξοφλοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 38/1975, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ὡς ἄνω ρύθμισιν ἐφαρμογὴν ἔχουν καὶ αἱ διατάξεις τῆς παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. 38/1975.

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. α) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύ-

ναται νὰ μεταβάλλεται ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ἐν γένει τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς ἐξ ἰατροσήμου διὰ τὰ παρασκευαζόμενα ἢ συσκευαζόμενα ἐν Ἑλλάδι φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα, τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

β) Εἰς περίπτωσιν εἰσπράξεως τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς δι' ἐτικέττας ἐπὶ ὑδατογραφημένου χάρτου, διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων θέλουν ὁρισθῆ καὶ ὁ τρόπος ἐπικολλήσεως ταύτης ἐπὶ τῶν φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων, τὰ τῆς διαθέσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν ἀποκομμάτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

γ) Εἰς περίπτωσιν εἰσπράξεως τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς εἰς χρῆμα, αὕτη ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἓξ καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6,5%) ἐπὶ τῆς χονδρικῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων φαρμακευτικῶν ἐπιχειρήσεων βάσει καταστάσεως ἐχούσης τὴν ἔννοιαν ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ τῶν διατεθέντων πρὸς πώλησιν φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων.

Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην καταχωροῦνται ἀριθμητικῶς τὰ ἐκδοθέντα τιμολόγια ἑκάστου μηνὸς καὶ ἡ συνολικὴ τιμὴ πωλήσεως τῶν εἰς αὐτὰ περιλαμβανομένων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων τῶν ὑποκειμένων, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, εἰς εἰσφοράν.

Ἡ ἀνωτέρω κατάστασις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν τιμολογίων μηνός, ἐπὶ σκοπῷ ἀμέσου καταβολῆς τοῖς μετρητοῖς τῆς ἀντιστοίχου ὀφειλῆς.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς ἢ μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταστάσεως, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, νὰ ἐπιβαρυνθοῦν οἱ ὑπόχρεοι δι' ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ, ἀνερχομένου μέχρι ποσοστοῦ ἐκ 10% τῆς εἰσφορᾶς δι' ἣν δὲν ὑπεβλήθη κατάστασις, ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Τὸ Τ.Σ.Α.Υ. δικαιοῦται ὅπως διὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων αὐτοῦ διενεργῇ ἔλεγχον ἁπάντων τῶν τηρουμένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων βιβλίων καὶ τιμολογίων πρὸς διαπίστωσιν τῶν πράγματι κατὰ μῆνα γενομένων πωλήσεων καὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς ταύτας εἰσφορᾶς, οἱ δὲ ὑπόχρεοι ὀφείλουν νὰ παρέχουν πᾶσαν διευκόλυνσιν καὶ πληροφορίαν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἀντικειμενικὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου.

Ὁ ἀνωτέρω ἔλεγχος δύναται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, νὰ ἀνατίθεται κατὰ περίπτωσιν καὶ εἰς τὸ Σῶμα Ὁρκωτῶν Λογιστῶν, δαπάναις τοῦ Ταμείου.

Αἱ τυχὸν προκύπτουσαι διαφοραὶ μεταξὺ τῶν ἐλεγκτικῶν ὀργάνων τοῦ ΤΣΑΥ καὶ τῶν φαρμακευτικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ἀφορῶσαι τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς ἐπιλύονται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὁποίου καλεῖται προηγουμένως ὅπως ἐκθέσῃ ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις της ἡ φαρμακευτικὴ ἐπιχείρησις.

Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ εἰσφορᾶς αὕτη ἐπιβαρύνεται διὰ τοῦ νομίμου τόκου, ἐὰν δὲ ἡ καθυστέρησις ὑπερβῇ τὸ τρίμηνον αὕτη βαρύνεται καὶ διὰ προσθέτου τέλους ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1%) δι' ἕκαστον μῆνα, τοῦ ὑποχρέου εὐθυνομένου καὶ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 375 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

δ) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὑπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς ἐξ ἰατροσήμου φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων, περὶ ἧς ἡ παροῦσα παράγραφος οὐδὲν ποσὸν ἐκπίπτεται συνεπείᾳ ἐκπτώσεώς τινος.

ε) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ζητῆται ἀπὸ τοὺς ὑποχρέους πρὸς ἀπόδοσιν τῆς εἰσφορᾶς ἰατροσήμου ἐπὶ τῶν παραγομένων ἢ κατασκευαζομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ἐγγύησις Τραπέζης ἧς τὸ ποσὸν ὁρίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν χορηγήσεως ἰατροσήμων ἢ ἄλλων ἀξιῶν ἐπὶ πιστώσει.

στ) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια β καὶ γ τρόπων καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ἰατροσήμου φαρμακευτικαὶ ἐπιχειρήσεις διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν παρασκευαζόμενα ἢ συσκευαζόμενα ἐν Ἑλλάδι φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα, ὑποχρεούμεναι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὴν ἐπικόλλησιν ἰατροσήμου ἀναλόγου ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἰδιοσκευασμάτων».

5. Αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως» ὡς τροποποιηθεῖσαι ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ ΤΣΑΥ.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 80 καὶ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως ἀντικαθίστανται οὕτω:

«1. Συντάξεως λόγῳ γήρατος δικαιοῦται ὁ ἠσφαλισμένος, ὁ ἐξερχόμενος τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἔχων συμπληρώσει:

α) 35ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

β) 30ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸ 59ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

γ) 15ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὸ 64ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων ἠσφαλισμένων τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Εἰς ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀπαιτεῖται 15ετὴς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταβολῆς ἢ συμπληρώσεως τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς».

2. Εἰδικαὶ διατάξεις προβλέπουσαι μειωμένας χρονικὰς προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως, δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος.

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων Ἰατρικῶν καὶ Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων κλπ.» διατάξεων ἀντικαθίσταται οὕτω:

«3. Διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως λόγῳ ἀνικανότητος ἢ θανάτου ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις πενταετοῦς τοὐλάχιστον χρόνου πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ὑπὸ τοῦ μετόχου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ὁπότε δὲν ἀπαιτεῖται χρόνος ἀναμονῆς».

4. Συντάξεως λόγῳ θανάτου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου δικαιοῦνται τὰ ἄρρενα ἄγαμα τέκνα ὡς καὶ οἱ ἄρρενες ἄγαμοι ἀδελφοὶ καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον:

α) Δὲν ὑπερέβησαν τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ φοιτοῦν πραγματικῶς εἰς Σχολὰς Μέσης, Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἢ δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ΝΠΔΔ ἢ οἱουδήποτε φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

β) Κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου εἶναι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν, κατέστησαν δὲ ἀνίκανοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ διαρκούσης τῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, φοιτήσεώς των καὶ εὑρίσκονται ἐν ἐνδείᾳ.

Ἡ συνταξιοδότησις τῶν ὡς ἄνω προσώπων διαρκεῖ δι' ὅσον χρόνον ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις.

5. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν».

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπελθουσῶν ἀσφαλιστικῶν περιπτώσεων, ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθησαν ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. ἡ δὲ σύνταξις ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις.

7. Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς συντάξεως ἢ ἀπωλείας τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος τὸ καταβληθὲν ποσὸν ἀπὸ

τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐπῆλθεν ἡ διακοπὴ ἢ ἡ ἀπώλεια τῆς συντάξεως, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ εἰς ὃν ἀναφέρεται αὕτη μηνός, δὲν ἀναζητεῖται.

8. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος δικαιοδόχου τινὸς προσώπου, τὸ ποσοστὸν τῆς συντάξεως τῶν λοιπῶν συνταξιοδοτουμένων προσώπων ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 26 καὶ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ὀφειλῆς δὲν εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ Ταμείου οἱαδήποτε αἴτησις παροχῆς ἐὰν προηγουμένως δὲν ἔχουν ἐξοφληθῆ πᾶσαι αἱ ἀσφαλιστικαὶ καὶ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ ἠσφαλισμένου, αἱ προερχόμεναι ἐξ οἱασδήποτε μορφῆς εἰσφορῶν ἢ ἐξ ἰατροσήμου ὡς καὶ ἐκ πάσης φύσεως δικαιωμάτων τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., μετὰ τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Ἐπὶ συνταξιοδοτικῆς παροχῆς ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἐξόφλησις πάσης ὀφειλῆς τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον.

Κατ' ἐξαίρεσιν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπονομὴ τῆς συντάξεως καὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλῶν τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνῃ ποσὸν ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εἰσφορῶν, προβλεπομένων διὰ τοὺς Κλάδους Συντάξεως καὶ Ἀσθενείας τοῦ ἐλευθέρως ἀσκοῦντος τὸ ἐπάγγελμα ὑγειονομικοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν συμψηφίζεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν πρώτων συντάξεων ἢ καὶ ἑτέρων παροχῶν τοῦ Κλάδου Συντάξεων».

2. Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Κωδ. Νόμου 5945/1934 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Ἄσκησις ἐπαγγέλματος ὑπὸ συνταξιούχου τοῦ ΤΣΑΥ ὑγειονομικοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται, ἐξαιρέσει τῶν φαρμακοποιῶν τῶν συνταξιοδοτουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 6441/1935 ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 517/1968.

2. Εἰς περίπτωσιν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἄνευ διακοπῆς τῆς συνταξιοδοτήσεως αἱ καταβληθεῖσαι συντάξεις τοῦ ἀντιστοίχου χρονικοῦ διαστήματος ἐπιστρέφονται ἐντόκως.

3. Δὲν θεωρεῖται ὡς ἄσκησις ἐπαγγέλματος ἡ συμμετοχὴ εἰς ἰατρικὰ συμβούλια.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ σύνταξις λόγῳ γήρατος δὲν διακόπτεται προκειμένου περὶ ἰατρῶν προσλαμβανομένων εἰς ἰαματικὰς πηγὰς διὰ νὰ παράσχουν ἐποχιακῶς τὰς ὑπηρεσίας των, ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ πλήρωσις τῶν ἀντιστοίχων θέσεων ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ ἰατρῶν.

Ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν οὕτω κατ' ἐξαίρεσιν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα καθ' ἑκάστην λουτρικὴν περίοδον, δὲν διενεργεῖται κράτησις ὑπὲρ τοῦ ΤΣΑΥ, οὐδὲ ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ὁ ἀντίστοιχος χρόνος».

3. Τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἄρθρον 90.

1. Ἡ χήρα (χῆρος) σύζυγος δὲν δικαιοῦται συντάξεως ἐὰν ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐντὸς ἔτους προκειμένου περὶ γάμου τελεσθέντος ὑπὸ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένου ἢ διετίας προκειμένου περὶ γάμου τελεσθέντος ὑπὸ συνταξιούχου λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας, ἐκτὸς ἐάν:

α) Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ βιαίου συμβάντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

β) Ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἡ σύζυγος κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης καὶ ἐκ ταύτης γεννηθῇ ζῶν τέκνον.

2. Ἡ σύνταξις ἀπόλλυται ἐὰν ἡ χήρα σύζυγος ἢ ἡ χήρα μήτηρ ἢ ὁ χῆρος σύζυγος ἢ ὁ χῆρος πατὴρ ἢ τὸ θῆλυ τέκνον ἢ ἡ ἀδελφὴ ἢ τὸ ἄγαμον ἄρρεν τέκνον ἢ ὁ ἄγαμος ἀδελφὸς συνῆψε γάμον κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν ἢ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

3. Ἡ σύνταξις λόγῳ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ ἀμέσου συνταξιούχου χορηγεῖται εἰς τὸν χῆρον σύζυγον, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι ἐνδεὴς καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν. Ἡ ἀνικανότης διαπιστοῦται παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.».

4. Συντάξεως δικαιοῦται ἡ διαζευχθεῖσα ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι θυγάτηρ ἀποβιώσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός, ἐφ' ὅσον εὑρίσκεται ἐν ἐνδείᾳ καὶ κρίνεται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου.

5. Τὸ ἐδάφιον β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4111/1960, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«β) Τέκνα τοῦ μετόχου εἶναι τὰ νόμιμα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα, ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐπὶ ἠσφαλισμένης δὲ ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ φυσικὰ αὐτῆς τέκνα».

Ἐπὶ θανάτου τοῦ υἱοθετήσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐπελθόντος πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δημιουργεῖται συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα διὰ τὰ υἱοθετηθέντα τέκνα ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία συνετελέσθη ἓξ (6) τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοθετήσαντος καὶ συντρέχουν αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις. Πρὸς ἄσκησιν τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν δικαιώματος ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, αἱ οἰκονομικαὶ δὲ συνέπειαι ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἄρθρον 90α τοῦ Κωδ. Νόμου 5945/1934, τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 5 παράγραφος 2 τοῦ Ν.Δ. 306/1974, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας διὰ τοὺς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις θεμελιοῦντας δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως, ἀποτελεῖται ἐκ βασικοῦ ποσοῦ, ὁριζομένου ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 306/1974 διαδικασίαν, διὰ τοὺς ἔχοντας 25ετῆ συνολικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἐκ προσαυξήσεων ἐκ ποσοστοῦ 6% ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βασικοῦ ποσοῦ δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον ἔτος ἀσφαλίσεως μέχρι καὶ 40 ἐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. δύναται νὰ ὁρίζηται ὅτι αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσαυξήσεις δὲν θὰ χορηγοῦνται διὰ χρόνον ἀσφαλίσεως πέραν τῶν 35 ἐτῶν».

2. Τὸ προκῦπτον καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος πλεόνασμα τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., μετ' ἀφαίρεσιν ποσοστοῦ μέχρι 20% διὰ τὴν διατήρησιν ἀποθεματικοῦ ἴσου τοὐλάχιστον πρὸς τὸ σκέλος τῶν δαπανῶν μιᾶς οἰκονομικῆς χρήσεως, διατίθεται διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνταξιοδοτικῶν παροχῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύει καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1979.

3. Πᾶσα μεταβολὴ ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῶν παροχῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ γενέσεως δὲ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Συντάξεις ἀπονεμηθεῖσαι βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κειμένων διατάξεων δὲν θίγονται, διὰ τῶν ἐπερχο-

μένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου μεταβολῶν ὡς πρὸς τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματός των.

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 306/1974, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἀνακοινοῦνται κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν προκειμένου τοῦτο νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπαγγέλματος».

5. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 306/1974. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τοὺς λόγῳ γήρατος συνταξιοδοτουμένους τὸ πρῶτον καὶ ἐξερχομένους τοῦ ἐπαγγέλματος ἠσφαλισμένους χορηγεῖται ἐκτὸς τῆς κεκανονισμένης συντάξεως καὶ ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἴση πρὸς τὸ ποσὸν τῶν 3 μηνιαίων συντάξεων λόγῳ γήρατος.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἡ ὡς ἄνω οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις παρέχεται εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἀμέσου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, χορηγοῦνται ἔξοδα κηδείας ὧν τὸ ποσὸν ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸ ἑκάστοτε ὕψος δύο μηνιαίων συντάξεων, λόγῳ γήρατος διὰ 35 ἔτη ἀσφαλίσεως, τὸ ἥμισυ δὲ τούτου ἐν περιπτώσει θανάτου μέλους τῆς οἰκογενείας των ἐφ' ὅσον θὰ ἐδικαιοῦτο συντάξεως ἢ ἐλάμβανε τοιαύτην.

Τὰ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου εἰς τὸν πράγματι ἐπιληφθέντα καὶ διενεργήσαντα τὴν κηδείαν, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται τοιούτων ἐξ ἄλλης πηγῆς, ὁπότε καταβάλλεται ἡ διαφορά».

6. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 66 καὶ 67 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, προβλεπόμενα μηνιαῖα βοηθήματα, τύπου συντάξεως, δύνανται νὰ χορηγοῦνται καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔτη.

Τὸ ὕψος τοῦ μηνιαίου βοηθήματος ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος.

7. Εἰς τοὺς συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους τοῦ Ταμείου, τοὺς δικαιουμένους συντάξεως ἢ βοηθήματος κατὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, καταβάλλεται μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἡμίσεια σύνταξις ἢ βοήθημα ὡς ἐπίδομα ἀδείας, ἐφ' ὅσον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου διαπιστοῦται ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος.

8.α) Ἠσφαλισμένοι τοῦ ΤΣΑΥ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τὸ Δημόσιον, δικαιοῦνται προσαυξήσεως τῆς ἑκάστοτε καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως ἐφ' ὅσον ἤθελον δηλώσει ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν ὑπαγωγὴ των εἰς τὴν τοιαύτην ρύθμισιν.

Τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προσαυξήσεως δικαιοῦνται καὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τὸ Δημόσιον ἐφ' ὅσον διακοπεῖ ἡ παρ' αὐτοῖς ἀσφάλισίς των ἢ ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς θέσεώς των χωρὶς νὰ δικαιωθοῦν συντάξεως καὶ δηλώσουν εἰς τὸ ΤΣΑΥ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διακοπῆς ἢ τῆς ἀποχωρήσεώς των ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὴν ὡς ἄνω ρύθμισιν.

Ἐπὶ ἀσφαλιζομένων εἰς τὸ ΤΣΑΥ μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς ἕτερον φορέα κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τὸ Δημόσιον ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δήλωσις περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑποβάλλεται ἐντὸς δύο (2) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον ἄλλως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς θέσεώς των.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν καὶ διὰ τὸν προηγούμενον χρόνον καθ' ὃν ἐξῃροῦντο τῆς ἀσφαλίσεως βάσει τοῦ ἀσφαλίστρου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς.

β) Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς τὸ ΤΣΑΥ μηνιαίας εἰσφορᾶς ὑπολογιζομένης εἰς ποσοστὸν 3% ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ, οἱ ἐξ αὐτῶν δὲ ἔμμισθοι δι' οὓς δὲν τυγχάνει νόμῳ ἐπιτρεπτὴ καὶ ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἡμίσεος τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς.

Ἡ ἐν λόγῳ εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὰ ἑκάστοτε προβλεπόμενα διὰ εἰσφορὰς τοῦ Κλάδου Συντάξεως, ἐν περιπτώσει δὲ καθυστερήσεως ἀναπροσαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ ὕψος αὐτῆς τὸ ἰσχῦον κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, ἐπιβαρυνομένη ἅμα διὰ τῶν ἑκάστοτε προσθέτων ἐπιβαρύνσεων τῶν προβλεπομένων διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν πρόσωπόν τι ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων ἤθελε τύχει συντάξεως παρ' ἑτέρου φορέως ἢ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐπιστρέφονται αὐτῷ ἀτόκως αἱ καταβληθεῖσαι εἰσφοραί.

γ) Δικαίωμα διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον α τῆς παρούσης παραγράφου προσαυξήσεως ἔχουν οἱ λαμβάνοντες τὸ πρῶτον σύνταξιν λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1982 καὶ ἑφεξῆς, ὡς ἀκολούθως:

αα) Ἀπὸ 1.1.1982 ποσοστὸν 15% ἐπὶ τῆς ἑκάστοτε καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως.

ββ) Ἀπὸ 1.1.1983 τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν προσαυξάνεται κατὰ 2,5% κατ' ἔτος, μέχρι συμπληρώσεως ἀνωτάτου ποσοστοῦ προσαυξήσεως 25%.

δ) Οἱ δικαιοδόχοι τῶν ἀνωτέρω προσώπων δικαιοῦνται τῆς προσαυξήσεως ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος θὰ ἐδικαιοῦτο ἢ ὁ συνταξιοῦχος ἐλάμβανε τὴν ὡς ἄνω προσαύξησιν, τὸ ποσοστὸν δὲ τῆς προσαυξήσεως κατανέμεται κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ Ταμείου.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπονομῆς τῆς προσαυξήσεως ἀπαιτεῖται ἡ ἐξόφλησις τῶν ὀφειλῶν ἐξ εἰσφορῶν κατὰ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ Ταμείου.

ε) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, δύναται νὰ ἀνακαθορίζηται τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον β τῆς παρούσης παραγράφου ποσοστὸν εἰσφορᾶς καὶ νὰ ρυθμίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς προσαυξήσεως καὶ τὰ δικαιούμενα ταύτης πρόσωπα.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Προνοίας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. ὑπάγονται καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ κτηνίατροι, οἱ ἠσφαλισμένοι εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεως, δυνάμενοι νὰ ἀναγνωρίσουν δι' ἐξαγορᾶς χρόνον προϋπηρεσίας μέχρι 30 ἐτῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1978, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 211/1965 Β. Δ/τος «περὶ συστάσεως Κλάδου Προνοίας παρὰ τῷ Τ.Σ.Α.Υ.» ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Ἡ ἐξόφλησις τῆς ὀφειλῆς τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωριζομένου χρόνου γίνεται ἐντὸς διετίας ἄνευ προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Εἰς τοὺς δι' οἱονδήποτε λόγον ἐξερχομένους ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μὴ πληροῦντας τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος παροχῆς ἐκ τοῦ Κλάδου Προνοίας, ἐπιστρέφονται ἀτόκως αἱ πρὸς τὸν Κλάδον τοῦτον γενόμεναι καταβολαί.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἠσφαλισμέναι εἰς τὸ ΤΣΑΥ μαῖαι ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον αἰτήσει, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὴν διαγραφήν των ἐξ αὐτοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ γενόμεναι πάσης φύσεως καταβολαὶ ἐπιστρέφονται ἐντόκως πρὸς 4% ἐτησίως.

2. Ἡ δαπάνη τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταβαλλομένων συντάξεων βαρύνει τοῦ λοιποῦ τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ ΤΣΑΥ, συγχωνευμένου τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ μαιῶν εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεως τοῦ Ταμείου.

3. Ἡ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν ἠσφαλισμένων μαιῶν ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἑκάστοτε προβλεπομένης τοιαύτης διὰ τοὺς ἐλευθέρως ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα ὑγειονομικούς. Ἐν περιπτώσει κατοχῆς ἐμμίσθου θέσεως, ἡ αὐτὴ εἰσφορὰ παρακρατεῖται

ὑπὸ τῆς μισθοδοτούσης ἀρχῆς καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΣΑΥ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαί.

4. Ἡ σύνταξις λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας τῶν μαιῶν, καθορίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς ἑκάστοτε βασικῆς συντάξεως τῶν ἠσφαλισμένων ὑγειονομικῶν προσαυξανομένου τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ διὰ τὸν πέραν τῆς 25ετίας χρόνον κατὰ τὸ ποσοστὸν τὸ ὁριζόμενον διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους ὑγειονομικούς.

5. Αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως τῶν ἠσφαλισμένων ὑγειονομικῶν, αἱ τοιαῦται περὶ δικαιουμένων συντάξεως προσώπων, ὡς καὶ αἱ περὶ ποσοστῶν συντάξεως τῶν δικαιοδόχων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἠσφαλισμένων μαιῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις δανείου ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους αὐτοῦ δι' ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασίν των.

Τὸ ὕψος τοῦ δανείου, αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως, ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως, τὸ ἐπιτόκιον, αἱ παρεχόμεναι ἐγγυήσεις ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., δύναται τὸ ἐν λόγῳ Ταμεῖον νὰ ἐξαιρεθῇ τοῦ ἐλέγχου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3329/1955 «περὶ συστάσεως Σώματος Ὁρκωτῶν Λογιστῶν» ὡς αὕται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Τ.Σ.Α.Υ. νομοθεσίας» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β. Δ/τος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀπὸ 18-3/14.4.1956 Β. Δ/τος «περὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως καὶ παροχῆς ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς μετόχους τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. κλπ.» συσταθεὶς καὶ λειτουργῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ Κλάδος διὰ τὴν παροχὴν ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, καλούμενος ἐφεξῆς «Κλάδος Ἀσθενείας» παρέχει, πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ προμνησθέντος ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β. Δ/τος ὁριζομένων παροχῶν καί:

α) Ἐξωνοσοκομειακὴν περίθαλψιν, συνισταμένην εἰς ἰατρικήν, ὀδοντιατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν τοιαύτην, παρακλινικὰς ἐξετάσεις, εἰδικὰς θεραπείας καὶ προθέσεις.

β) Νοσηλείαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

2. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ αὐτοτέλεια τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας διατηρεῖται.

Ἄρθρον 12.

1. Τῶν, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, παροχῶν δικαιοῦνται οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτοῦ, οἱ συνταξιοῦχοι ἀμφοτέρων τῶν ἐν λόγῳ κατηγοριῶν, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν πάντων τῶν ὡς ἄνω προσώπων.

Ὁμοίως δικαιοῦνται τῶν ὡς ἄνω παροχῶν ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β. Δ/τος ὁριζομένων τοιούτων αἱ, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει ἠσφαλισμέναι μαῖαι, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ οἱ λαμβάνοντες μηνιαῖον βοήθημα τύπου συντάξεως.

2. Ὡς μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων λογίζονται τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιούμενα συντάξεως πρόσωπα, ἔτι δὲ καὶ οἱ συντηρούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐγγάμου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἐνδεεῖς γονεῖς αὐτοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει συμπτώσεως ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ ἰδιοτήτων συνεπαγομένων ἄμεσον καὶ ἔμμεσον ἀσφάλισιν, διὰ τὴν παροχὴν ὑγειονομικῆς περιθάλψεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἡ ἄμεσος τοιαύτη.

Ἐν περιπτώσει συμπτώσεως τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένου καὶ συνταξιούχου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἡ ἰδιότης τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένου.

4. Ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς προσώπου τινὸς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. καταργεῖται πᾶσα κράτησις ὑπὲρ ἑτέρων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν διὰ παροχὰς εἰς εἶδος καὶ χρῆμα τοῦ αὐτοῦ Κλάδου, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμερομηνίας διαγραφῆς των ἐκ τοῦ ἑτέρου φορέως δικαιοῦνται παροχῶν ἀσθενείας ἐκ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις.

Εἰδικῶς, διὰ τὴν ἐξαίρεσιν κατηγοριῶν προσώπων ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ὑγειονομικῶν καὶ μαιῶν διὰ παροχὰς εἰς χρῆμα, ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένης περιθάλψεως, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 443/1964 Β.Δ. ὁριζομένης τοιαύτης, οἱ ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένοι εἰς ἑτέρους φορεῖς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως παρέχοντας ὑγειονομικὴν περίθαλψιν ὡς καὶ οἱ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τοῦ Δημοσίου ὑπαγόμενοι, ἔτι δὲ οἱ μόνιμοι φαρμακοποιοὶ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ Ὀργανώσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀντιλήψεως» ὡς ἔχοντες τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε φορέως Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως. Οὗτοι δύνανται νὰ αἰτήσωνται τὴν ἐξαίρεσίν των ἐκ τῆς ἑτέρας ἀσφαλίσεως καὶ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ., ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως».

Τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα, τὰ δυνάμενα κατὰ τὰς ἑκάστοτε κειμένας διατάξεις νὰ ὑπάγωνται καὶ εἰς ἕτερον φορέα διὰ παροχὰς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, δύνανται νὰ ἐπιλέγουν τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. ἢ τοῦ ἑτέρου φορέως μετὰ διετίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ ἑκάστης προηγουμένης ἐπιλογῆς.

2. Δὲν δικαιοῦνται παροχῶν ὑγειονομικῆς περιθάλψεως παρὰ τοῦ Τ.Σ.Α.Υ.:

α) Οἱ μὴ συμπληρώσαντες ἓξ (6) τοὐλάχιστον μηνῶν συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς.

β) Οἱ μὴ ἔχοντες ἐξοφλήσει τὰς πρὸς τὸ Τ.Σ.Α.Υ. ἀσφαλιστικὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τοὺς Κλάδους Ἀσθενείας καὶ Συντάξεως, τὰς ἀντιστοιχούσας εἰς τὸν μέχρι τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ προηγουμένου τῆς ἐπελεύσεως τῆς νόσου ἢ τῆς θεωρήσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, ἡμερολογιακοῦ ἔτους, χρόνον ἀσφαλίσεώς των παρὰ τῷ Ταμείῳ, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

Ἄρθρον 14.

1. Πάντες οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν Κλάδον Ἀσθενείας τοῦ Τ.Σ.Α.Υ. ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίας εἰσφορᾶς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον κατωτέρω ὁριζόμενα:

α) Οἱ ἐλευθέρως ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα, εἰς εἰσφορὰν ὑπολογιζομένην εἰς ποσοστὸν τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ.

β) Οἱ κατέχοντες ἔμμισθον θέσιν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς οἱονδήποτε φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, εἰς κράτησιν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν των, ὑπολογιζομένην εἰς ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἱ ἠσφαλισμένοι δι' οὓς δὲν τυγχάνει νόμῳ ἐπιτρεπτὴ καὶ ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω κρατήσεως, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίας εἰσφορᾶς (κρατήσεως), ἴσης κατὰ ποσοστὸν πρὸς τὴν ἑκάστοτε ἰσχύουσαν, διὰ παροχὰς εἰς εἶδος τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ ΙΚΑ, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν των καὶ μέχρι τοῦ διὰ τὸ ΙΚΑ ἰσχύοντος ἀνωτάτου ὁρίου.

γ) Οἱ συνταξιοῦχοι καὶ βοηθηματοῦχοι εἰς εἰσφορὰν (κράτησιν) τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς μηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος καὶ προσθέτων παροχῶν.

2. Τὸ Δημόσιον ὡς καὶ πάντα τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολοῦντα ἠσφαλισμένους τοῦ ΤΣΑΥ, ἀμειβομένους ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ καὶ ὑπαγομένους εἰς τὸν Κλάδον Ἀσθενείας αὐτοῦ, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίας ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν των ἴσης πρὸς τὴν ἑκάστοτε, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν τὴν προβλεπομένην διὰ τὰς παροχὰς εἰς εἶδος τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ ΙΚΑ.

Διὰ τοὺς ἐμμίσθους ἠσφαλισμένους δι' οὓς δὲν τυγχάνει νόμῳ ἐπιτρεπτὴ ἡ ἄσκησις ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν των, μὴ δυναμένων νὰ ὑπερβοῦν τὸ διὰ τὸ ΙΚΑ ἰσχῦον ἀνώτατον ὅριον.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται εἰς παρακράτησιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορῶν καὶ εἰς ἀπόδοσιν αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τῆς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον, ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς, ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀφ' οὗ κατέστησαν ἀπαιτηταὶ αἱ ἀντίστοιχοι ἀποδοχαί, διὰ καταστάσεων περιεχουσῶν πλήρη στοιχεῖα τῶν ἠσφαλισμένων, τὸ ὕψος τῶν ἀποδοχῶν ἐφ' ὧν ὑπελογίσθησαν αἱ κρατήσεις καὶ ἐργοδοτικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ τὸ ποσὸν τούτων κεχωρισμένως.

3. Εἰς περίπτωσιν καθυστερήσεως καταβολῆς ἢ ἀποδόσεώς τινος τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων εἰσφορῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διέπουσαι ἑκάστοτε τὸ ΤΣΑΥ διατάξεις ὡς πρὸς τὰς προσθέτους ἐπιβαρύνσεις καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν εἴσπραξιν τούτων.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἄτοκος μεταφορὰ πλεονασμάτων τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ μέχρι ποσοστοῦ δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐκ τοῦ Κλάδου Συντάξεων εἰς τὸν Κλάδον Ἀσθενείας τοῦ ΤΣΑΥ, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων ἢ ἄλλων ἀναγκῶν.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταφορὰ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ καὶ δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς τριετίας.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἔκτασις τῶν, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, παροχῶν εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος «περὶ τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων, τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κλπ.», ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν, κατὰ τὰ κατωτέρω εἰδικώτερον ἀναφερόμενα:

α) Ἡ παροχὴ ἀνοικτῆς περιθάλψεως διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7, 14, 15, 16 καὶ 17 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος.

β) Ἡ νοσηλεία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6, ἐξαιρέσει τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος.

2. Ἡ, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου, προκύπτουσα δαπάνη διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀνοικτῆς περιθάλψεως καὶ τὴν νοσηλείαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν βαρύνει τὸν Κλάδον Ἀσθενείας τοῦ ΤΣΑΥ καὶ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ, μετ' ἔκπτωσιν τῆς βαρυνούσης αὐτοὺς συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας νοσηλείας των, ἥτις συμμετοχὴ ὁρίζεται:

α) Διὰ τὰς παροχὰς ἀνοικτῆς περιθάλψεως ἴση πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/1962 Β. Δ/τος, δι' ἅπαντας τοὺς δικαιουμένους τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

β) Διὰ τὴν παροχὴν νοσηλείας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἴση πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε48/11424 οἰκ./ 30.7.1964 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, «περὶ καθορισμοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΤΣΑΥ εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένης Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

γ) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ, δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται τὰ ποσοστὰ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐν γένει δαπάνας τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀνοικτῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, διὰ τοὺς ἀμέσως καὶ ἐμμέσως ἠσφαλισμένους, τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, ἐπιτρεπομένης τῆς διαφοροποιήσεως τούτων κατὰ κατηγορίαν ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων ὡς καὶ κατὰ εἶδος παροχῶν.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, δύναται πρόσωπόν τι ἐκ τῶν δικαιουμένων νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ νὰ ἀπαλλαγῇ ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς ἐν γένει δαπάνας νοσηλείας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἐξαιρετικοὶ λόγοι.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ὁρίζηται ὅτι ἀπαλλάσσονται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς δαπάνας νοσηλείας των κατηγορίαι προσώπων πασχόντων ἐξ ὡρισμένων ἀσθενειῶν.

4. Διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀνοικτῆς περιθάλψεως χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ΤΣΑΥ, εἰς τοὺς δικαιουμένους, τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν βιβλιάρια ἀσθενείας, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/ 1962 Β. Δ/τος.

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναφερομένη εἰς τὸν τύπον τῶν ὡς ἄνω βιβλιαρίων, τὴν θεώρησιν τούτων, τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν δικαιούχων καὶ τὸν τρόπον τηρήσεως αὐτῶν, ὁρίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑΥ.

5. Ἡ χορήγησις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παροχῶν ἐνεργεῖται κατόπιν ἐγκρίσεως αὐτῶν παρὰ τῶν, ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/ 1962, Β. Δ/τος, προβλεπομένων ἑκάστοτε προσώπων ἢ ὀργάνων.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρεχομένην ὑπὸ τῆς Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Δημοσίου συνδρομὴν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης προκυπτουσῶν προσθέτων διοικητικῶν δαπανῶν, τὸ ΤΣΑΥ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατ' ἔτος καταβολὴν χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ἀντιστοιχοῦντος εἰς ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς χιλίοις (5ο/οο) τῆς συνολικῆς ἐτησίας δαπάνης τοῦ Ταμείου δι' ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων του.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται νὰ αὐξομειοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ ἐλευθέρως ἀσκοῦσαι τὸ ἐπάγγελμα μαῖαι, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὸ ΤΣΑΥ ἠσφαλισμένων, ὑπάγονται εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος (ΤΕΒΕ).

2. Μαῖαι ἐλευθέρως ἀσκοῦσαι τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἔχουσαι ὑπερβῆ, κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΕΒΕ.

3. Αἱ ὑπαγόμεναι τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΕΒΕ μαῖαι δύνανται ν' ἀναγνωρίσουν παρὰ τῷ Κλάδῳ Συντάξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου καὶ τὸν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς των χρόνον ἐπαγγελματικῆς των ἀπασχολήσεως ὡς ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὴν 15ετίαν. Ἡ ἀναγνώρισις χωρεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ ΤΕΒΕ ἐπὶ καταβολῇ δι' ἕκαστον ἀναγνωριζόμενον μῆνα εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου προβλεπομένην κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ὡς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῆς Α' ἀσφαλιστικῆς κατηγορίας. Τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλόμενον ποσόν, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς 48 ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν καταβλητέας ἐντὸς τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ λογαριασμοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς δύο ἐν συνεχείᾳ δόσεων ἀπόλλυται τὸ δικαίωμα τμηματικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὀφειλῆς, ὅπερ καθίσταται ἀπαιτητὸν εἰς

ὁλόκληρον. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναπροσαρμόζεται κατὰ τὸ μέχρι τῆς καταβολῆς ποσοστὸν αὐξήσεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ ἐπιβαρύνεται ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς διὰ τοῦ νομίμου τόκου, ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τμηματικῆς ἐξοφλήσεως, μηνός.

4. Εἰς περίπτωσιν προσλήψεως μαίας εἰς ἔμμισθον θέσιν διακόπτεται ἡ παρὰ τῷ ΤΕΒΕ ἀσφάλισίς της, δι' ὅσον χρόνον αὕτη κατέχει τὴν ἔμμισθον θέσιν καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961.

5. Διὰ τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΤΕΒΕ, μαίας, ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις αἱ ὁρίζουσαι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 306/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, ρυθμίζονται:

α) Τὰ τοῦ ὕψους τῶν πάσης φύσεως πόρων αὐτοῦ, πλὴν τῶν κοινωνικῶν, τῆς βεβαιώσεως, τῆς εἰσπράξεως καὶ τῶν συνεπειῶν καθυστερήσεως καταβολῆς τούτων ὡς καὶ τῶν κοινωνικῶν πόρων, τῶν προϋποθέσεων, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ τρόπου, τοῦ ὕψους, τῆς διαδικασίας χορηγήσεως, τοῦ ἀνακαθορισμοῦ ἢ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κύκλου τῶν δικαιουμένων προσώπων, τοὺς λόγους ἐκπτώσεως ἀναστολῆς καὶ διακοπῆς τῶν παροχῶν, τῆς αὐξομειώσεως τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ ποσοῦ συντάξεων ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ καὶ προσαυξήσεως τούτων, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, τοῦ χρόνου λήξεως τῶν δικαιωμάτων, τῆς παραγραφῆς ἀξιώσεων ἐπὶ τὰς παροχάς, τῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων ἀναγνωρίσεως δι' ἐξαγορᾶς συντάξιμου χρόνου ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ πᾶσα διαδικασία καὶ λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ λειτουργούντων Κλάδων ἀσφαλίσεως.

β) Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παρούσης παραγράφου ρυθμίσεις δύναται νὰ ὁρίζηται ὅτι ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου ἐπὶ παροχῶν δὲ τοῦ Κλάδου Συντάξεως καὶ διὰ τοὺς ἑκάστοτε συνταξιούχους.

Ὁσάκις πρόκειται δι' αὔξησιν τῶν εἰσφορῶν τοῦ Κλάδου Προνοίας, δύναται αὕτη νὰ ἀναφέρεται καὶ εἰς προγενέστερον χρόνον, ἐφ' ὅσον συνδυάζεται μὲ αὔξησιν τῆς ἐφ' ἅπαξ παροχῆς διὰ τὸν χρόνον τοῦτον. Ἡ αὔξησις τῶν εἰσφορῶν διαφοροποιεῖται ἀναλόγως δι' ἕκαστον ἔτος τοῦ προδιαδραμόντος χρόνου».

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, ρυθμίζονται τὰ τοῦ εἴδους καὶ τῆς μορφῆς τῶν ἐνσήμων διὰ τὴν εἴσπραξιν παντὸς πόρου τοῦ Ταμείου, ἅτινα, προκειμένου περὶ εἰσφορῶν δύνανται νὰ ἐκδίδωνται δι' ἕνα ἢ πλείονας Κλάδους, διὰ τὴν εἰσφορὰν ἠσφαλισμένου ἢ ἐργοδότου ἢ ἀμφοτέρας, τὰ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, τὰ τῆς διαχειρίσεως, τὰ τῆς κατανομῆς τῶν δαπανῶν διοικήσεως μεταξὺ τῶν τριῶν Κλάδων Ἀσφαλίσεως, τὰ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ χρόνου ἀναγγελίας ἢ προεγκρίσεως τῶν ἐν γένει περιστατικῶν ἀνοικτῆς ἢ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, τὰ τῆς καταβολῆς ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντὶ ἐξόδων νοσηλείας φυσιολογικοῦ τοκετοῦ μετὰ ἢ ἄνευ ἐμβρυουλκίας.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διαδικασίαν ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁρίζονται τὰ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως χορηγήσεως τῶν, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, παροχῶν καὶ τῆς καταβολῆς τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος θεσπιζομένων ἢ ἀναπροσαρμοζομένων εἰσφορῶν ὡς καὶ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΣΑΥ, δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἑνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς διεπούσης τὸ Ταμεῖον νομοθεσίας (Νόμοι — Διατάγματα — Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις) ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ ὡς ἕπεται διατάξεις, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως:

α) Τὰ ἄρθρα 62, 95 καὶ 114 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 «περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλίσεως Ὑγειονομικῶν» (ΦΕΚ 113/34 τ. Α').

β) Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 343/1936 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 5945 ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 16/23 Μαρτίου 1934 (ΦΕΚ 511/36 τ. Α').

γ) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1, τὰ ἐδάφια α, β, γ, δ καὶ στ τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1, ὡς καὶ ἡ παράγραφος 18 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1040/1943 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας» (ΦΕΚ 433/43 τ. Α').

δ) Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 693/1948 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 617/1945 Ἀν. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας τοῦ ΤΣΑΥ» (ΦΕΚ 134/48 τ. Α') ὡς καὶ αἱ κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτου ἐκδοθεῖσαι κοιναὶ ἀποφάσεις ὑπ' ἀριθ. 63321/50/9.1.1951 τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Ἐργασίας (ΦΕΚ 6/10.1.51 τ. Β') καὶ ὑπ' ἀριθ. 30029/3382/77 τῆς 8.2.1978 τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας (ΦΕΚ 316/7.4.78 τ. Β').

ε) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν παραγράφων 8 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας» (ΦΕΚ 242/55 τ. Α').

στ) Τὰ ἐδάφια α, β, γ καὶ δ τῆς παραγράφου 14 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, Ἰατρικῶν καὶ Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων καὶ τῶν περὶ ἰατρικῆς ἐν γένει Ἀντιλήψεως καὶ Δημοσίας Ὑγείας διατάξεων» (ΦΕΚ 163/60 τ. Α').

ζ) Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β. Δ/τος τῆς 18-1/3.3.1951 «περὶ ἐγγραφῆς φαρμακοποιῶν ἐχόντων ἐν νομίμῳ λειτουργίᾳ φαρμακαποθήκην ὡς μετόχων τοῦ ΤΣΑΥ» (ΦΕΚ 66/51 τ. Α').

η) Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κ.Ν. 5945/1934 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955.

θ) Τὰ ἄρθρα 19 καὶ 26 παράγραφος 1 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Ν.Δ. 3348/1955.

ι) Τὸ Β.Δ. τῆς 11.12.1957/7.1.1958 «περὶ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μαιῶν εἰς τὸ Τ.Σ.Α.Υ.» (ΦΕΚ 4/58 τ. Α').

ια) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3623/1956 «περὶ καθορισμοῦ κατωτάτων ὁρίων ἰατρικῆς ἀμοιβῆς καὶ συνθηκῶν ἐργασίας τῶν ἰατρῶν» ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 3796/1957 «περὶ διαβαθμίσεως καὶ ἐντάξεως προσωπικοῦ κατέχοντος προσωρινὰς θέσεις κλπ.».

ιβ) Πᾶσα ἑτέρα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμενα θέματα, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 328/1976 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς Φαρμακευτικῆς Νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται οὕτω:

«5. Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαγορεύεται ἡ ἵδρυσις φαρμακείου εἰς ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα (80) μέτρων τοὐλάχιστον ἀπὸ δύο (2) συστεγαζομένων φαρμακείων ἢ ἑκατὸν εἴκοσι (120) μέτρων τοὐλάχιστον ἀπὸ τριῶν (3) συστεγαζομένων φαρμακείων».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 328/1976 προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα οὕτω:

«5. Ἡ συστέγασις μεταξὺ λειτουργούντων φαρμακείων ἢ ἤδη λειτουργοῦντος φαρμακείου καὶ ὑπὸ ἵδρυσιν φαρμακείων, μὴ τυχόντων ἀδείας λειτουργίας, ἐπιτρέπεται ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποστάσεως τῆς ὁποίας ἀπέχουν ταῦτα ἀπὸ ἕτερον φαρμακεῖον ἢ συστεγαζόμενα τοιαῦτα».

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1980, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζηται ὑπὸ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ	ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	**ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεῦχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ